

Repræsentantskabet saa at sige kom til at udgjøre en særlig Familie, der skulde have en saa betydelig Myndighed over den hele Forsikringsforening. Dette er saa meget mere betænkeligt, da det, som sagt, er lagt i Repræsentantskabets Haand at forlange, at Justitsministerens Tilsyn ophører. Jeg finder, at der er større Betyggelse i den Maade, hvorpaa denne Brandforsikringsforening nu er stillet, idet Justitsministeren fører Overtilsynet, end der vil blive, naar selve Repræsentantskabet skal kunne tage en hvilken som helst Beslutning med Hensyn til dets Indflydelse paa Repræsentantskabets Sammensætning for Fremtiden. Jeg vilde derfor ønske, at Loven her i Thinget kunde undergaae en saadan Forandring, at det ikke alene efter 5 Aars Forløb, men ogsaa fremtidigt, blev unmuligt for Repræsentanterne at udøve Valgretten i Henseende til Repræsentantskabets fremtidige Sammensætning. — I § 4, Lit. d, er der blandt andre Bestemmelser ogsaa den, at den eller de, der ere berettigede til Hæftelsen til Nationalbanken, skulle kunne være sikrede imod, at nogen af Forsikringsforeningens Medlemmer udtræder af Foreningen. Dette tror jeg ogsaa er en uheldig Bestemmelse, thi jeg kan ikke see, at Hæftelsen til Nationalbanken har en saa stor Betydning, at det, naar der fra de øvrige Creditorens Side og fra Enhvers, som ellers har nogen Kravsret at gjøre gjældende hos vedkommende Eier, er Enighed tilstede om, at Eieren maa udtræde, bør heroe paa, at den eller de, der ere berettigede til denne Hæftelse, ville sætte sig derimod eller ikke. Jeg tror derfor, at det var ønskeligt, om dette Punkt blev udstemt af Loven.

Frederiksen: Der forekommer mig at være en Mangel, som staaer i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Det er en Sag, som oftere har været forhandlet af Rigsdagen, og som Regjeringen er gaaet ind paa, som den selv har forelagt Forslag om, nemlig med Hensyn til de Mangler, som for Tiden ere forbundne med Erstatning for Brandskade paa Marker, Haver og Hegn. Der er megen Skade, der skeer ved Slutning, og som ikke erstattes, men er udelukket fra Forsikringen

efter de gjældende Regler; man kan ikke forsikre ødelagte Marker og megen anden Skade af den Natur. Forholdet er ganske vist i Almindelighed ikke af saa stor Betydning, men er dog af Betydning i enkelte Tilfælde. Jeg i det Mindste har ikke een, men flere Gange af sagkyndige Mænd, af dem, der staae for Rjøbstædernes Brandvæsen hørl Klager, ja der blev endog ifjor tilsendt mig en Erklæring, der var undertegnet af samtlige Brandcapitainer paa Lolland-Falster, som med stor Stykke udhævede de Ulemper, den Hindring for energiske Foranstaltninger til Slutning, al man ofte ikke kunde komme til at virke paa den rette Maade uden at man maatte gaae ind paa Marker og ødelagde dem og Haver og andel lignende. De klagede derover og udtalte, at det var pinligt for dem, der gav Befaling, at befale sige nødvendige Foranstaltninger, naar deraf blev afstedkommet Skade, som ikke erstattedes. Forrige Aar blev her forelagt og forhandlet et Forslag, sigtende til at tilvejebringe en saadan Erstatning; der var forskellige Mening om, hvorfra den skulde tages. Saa vidt jeg husker det, var det i Landsstinget, da denne Side af Sagen især blev drøftet, at den Mening vittedes, at man burde tage Erstatningen fra Brandforsikringselskaberne. Her i Salen vilde man navnlig aldeles ikke, at Communerne skulde betale den, og Hovedindvendingen imod denne Erstatning var da netop den, som man da ogsaa finder udtalt i Betænkningen fra det Udvalg, som var nedsat, at det ikke var Noget, man passende kunde paalægge Communerne. Folketingsudvalget kom til det Resultat, at det Naturlige vilde være at indrette det saaledes, at man ogsaa kunde forsikre saadan Skade, ikke alene den umiddelbare Skade ved Branden, men ogsaa den, som skeer ved Slutningsforanstaltninger, nemlig paa Marker, ved Hegn og lignende. Det forekommer mig, at her er et Punkt, hvor Staten bør virke til Sikring af et Forhold, som ikke blot interesserer Private, ikke blot er af Interesse for Forsikringselskaberne, forsaavidt som det ikke mindst er i deres Interesse, at Slutningen skeer paa bedste Maade, men ogsaa af Inter-